

நீதித்தபோரினால் வலிசுமந்த மக்களின் கதகைகளைச் சொல்லும் தாமரசைச் செல்வியின் "வன்னியாச்சி" பெரும் கததைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள 37 கதகையையும், ஜீவநதியில் இம்மாதம் வெளியான அவனும் அவளும் என்ற சிறுகதையையும் சேர்த்து மொத்தம் 38 கதகையையும் பதித்து முடித்த தருணத்தில், தமிழ் ஊடகங்களில் "அரசின் மகாவலி - தமிழரகம் மனவலி" என்ற தலைப்பிலும் தொனியிலும் செய்திகள் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. மக்கள் வலிசுமந்த மனையராகவே கடந்த மீனற்றதை சாப்த காலமாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றனர் என்பதை, தனது கதகைகளின் ஊடாக பதிவுசெய்து வருபவர் தாமரசைச் செல்வி. இவரது எழுத்துக்களை இலங்கையில் நான் இருந்த காலப்பகுதியில் பதித்திருந்தாலும், நேரில் சந்தித்துப்பேசியது வெளிநாடான தற்போது நான் வாழும் அவுஸ்திரலியாவில் தான்.

சில வருடங்களுக்கு முன்னர் எமது அவுஸ்திரலியத் தமிழ் இலக்கிய கலசைச் சங்கத்தின் தமிழ் எழுத்தாளர் விழாவில் அவரது சமூகம் இன்றியே அவரது பச்சை வயல்கனவா என்ற நாவலை அறிமுகப்படுத்தியிருந்தோம். அதனை இங்கு வதியும் கிளிநொச்சி பிரதேசத்தில் முன்னர் ஆசிரியராக பணியாற்றிய மரியதாசன் மாஸ்டர் அறிமுகப்படுத்தி உரையாற்றினார். இவர் பெண்போராளி தமிழினிக்கும் முன்னர் ஆசிரியராக இருந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தகுந்தது.

நான் முன்னர் எழுதிய இலக்கியத்துறையில் பெண்ணிய ஆளுமகைகள் தொடரில் தாமரசைச் செல்வி பற்றியும் ஒரு பதிகை எழுதியிருக்கின்றனே. இலங்கையில் சந்திப்பதற்கு வாய்ப்புக்கிட்டாது போனாலும், அதற்கான சந்தர்ப்பம் காலம் கடந்து, 2016 ஆம் ஆண்டு அவுஸ்திரலியா குவின்ஸ்லாந்து மாநிலத்தில் கோல்ட்கோஸ்டில் நடந்த 16 ஆவது தமிழ் எழுத்தாளர் விழாவில் தான் கிடைத்தது. அன்று இவர்தான் விழாவை மங்களவிகளேறி தொடக்கிவைத்தார். அன்று அந்தபுதிய மடையில் அவர் உரையாற்றவில்லை என்பது எனக்கு ஆச்சரியமானது! எனினும் இவரது நேர்காணலை அவுஸ்திரலியா எஸ்.பி.எஸ்.வானொலியில் கேட்டபோது, இவரால் தாம் வாழ்ந்த பிரதேசத்து மக்களின் வலிநிரம்பிய கதகைகளை யதார்த்தம் குன்றாமல் பேசுவும் திரிந்தவர் என்பதையும் அறிந்துகொள்ள முடிந்தது.

ஈழத்தின் போர்க்கால இலக்கியம் தமிழ்ச்சமூலில் அறிமுகமாகி தற்போது சிங்களம், ஆங்கில மொழிகளும் பரவியிருக்கிறது. தாமரசைச் செல்வியின் கதகைகள் இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் பாடநூல்களிலும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு ஓவியராகவும் அறியப்பட்டுள்ள தாமரசைச் செல்வியின் கதகைகள் அவர் வரந்த ஓவியங்களடனும் வெளியாகியுள்ளன. சில கதகைகள் குறும்படங்களாக தயாரிக்கப்பட்டு வெளியாகி விருதுகளும் பெற்றுள்ளன. இந்தப்பின்னணிகளைக் கொண்டிருக்கும் - மடகைகளைத் தவிரக்கும் - தாமரசைச் செல்வியின் தன்னடக்கம், ஆழ்ந்த பெருமச்சுக்களாக வலிசுமந்த மக்களின் ஓலங்களை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

Written by - மருகப்பதி -

Saturday, 08 September 2018 21:39 - Last Updated Saturday, 08 September 2018 21:47

"சொந்த மண்ணிலையே இருப்பிடம் இழந்து அகதிகளாகிக் குண்டுகளின் அதிர்வும் கந்தக நெடியும் ஒரு புறம் துரத்த உயிருக்கு உத்தரவாதமற்ற நிலையில் பதற்றத்தோடும் பசிபட்டினியோடும் பதுங்கு குழிகளின் பக்கத்துணையோடும் வாழ்ந்திருந்தவர்கள். இந்த மக்களின் நடவடிக்கை நானும் ஒருத்தியாக வாழ்ந்துகொண்டதோன் இச்சிறுகதைகளை எழுதினேன். என்னசைச்சுற்றிய நிகழ்வுகள் தந்த அதிர்வுகள், பாதிப்புகள், நெருடல்கள், இவதான இப்படைப்புகள். இம்மக்களின் துயரங்களை வார்த்தைகளில் பதியும்போது எனக்கும் வலித்திருக்கிறது. கண்களின் ஓரம் நீர்க்கசிந்திருக்கிறது. இந்த மக்கள் அனுபவித்த கடலளவு துயரங்களில் ஒரு சில துளிகளையே என்னால் பதிவு செய்ய முடிந்திருக்கிறது." என்று வன்னியாச்சி தொகுப்பில் தனதுதரையில் குறிப்பிட்டிருக்கும் தாமரைச்செல்வியும், குறிப்பிட்ட வன்னியாச்சி கதையில் வரும் வன்னியாச்சியைப்போன்றே அந்த மண்ணின் ஆதமாவை நன்கு அறிந்திருப்பவர். காலச்சுவடு வெளியீட்டாக வந்துள்ள வன்னியாச்சி தொகுப்புக்கு "வீடற்றவர்களின் கதைகள்" என்ற தலைப்பில் தமிழகப்பேரரசிரியர் அ. ராமசாமி முன்னுரையும், இலங்கை படைப்பாளி கருணாகரன் "அறத்தின் வழித்தடம்" என்ற தலைப்பில் அறிமுக உரையும் வழங்கியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தலைப்புகளே, கதைகளின் உள்ளடக்கத்தை சொல்லாமல் சொல்லிவிடுகின்றன. வாசகரை உள்ளீர்க்கின்றன.

கிளிநொச்சி, பரந்தன், மாங்குளம், ஆனையிறவு, முறிகண்டி, பளைய, இயக்கச்சி, வட்டக்கச்சி, தருமபுரம், குமாரசுரம், ஸ்கந்தபுரம், ஐந்தாம் வாய்க்கால், ஏழாம் வாய்க்கால், ஓராங்கட்டை, திருவையாறு, கனகபுரம், குஞ்சுப்பரந்தன், இரணமைடுக்குளம், சூண்டிக் குளம், மணியங்குளம், வன்னி விளாங்குளம், கனகராயன் குளம், பாண்டியன் குளம், அம்பாள்குளம், கபிழாவடி, அக்கராயன், புதுக்குடியிருப்பு, மல்லாவி, துணுக்காய், தாழையடி, மருதங்கணை, முள்ளியவளை என்று வாசகரை இங்கிலாட்டா அழைத்துச் செல்கிறார். அங்கிலாட்டா வாழ்ந்த மக்களையும் அவர்களின் வாழ்வுக்கோலங்களையும் அறிமுகப்படுத்துகிறார்.

அத்துடன் ஒரு சில கதைகளில் எம்மவையிடநாமுக்கும், ஓஸ்லோவுக்கும் சவதி அரபியாவும் ஜெர்மனிக்கும் கொண்டு செல்கிறார். அனதைத்துக்கதைகளின் சித்திரிப்பின் ஊடாக தான் பிறந்து தவழ்ந்து வளர்ந்த பிரதேசம் கடந்து, தாயகம் கடந்து சர்வதேசப்பார்வையுடன் (முக்கியமாக கைகட்டி வடிகைபார்க்கும் ஐ.நா. சபையில் ஒலிக்கவண்பிய கதைகளாக) மக்களின் துயரத்தையும் இயலாமலையும் ஏமாற்றங்களையும் ஒரு கதை சொல்லியாக பதிவுசெய்துள்ளார்.

பதச்சோறாக சில கதைகளை சொல்லமுடியும். எனினும் விரிவஞ்சி ஒரு கதையின் பின்னணியை மாத் திரம் இங்கு குறிப்பிடுகின்றன.

அந்தக் காலங்களில் அவன் கிளிநொச்சியில் நல்லதொரு உழைப்பாளி. எந்தக்காலத்தில்? சூமார் எட்டுவருடங்களுக்கு முன்னர்! வயல்வலைகள் எல்லாம் அனாயசமாகச் செய்வான். ஆவணி, புரட்டாதி வரம்புசெதுக்குவதோடு வயல்வலை தொடங்கும். விதப்பு, புல்பிடுங்கு, நாற்றுநடகை, மருந்திப்பு, அரிவூவெட்டு,

Written by - மருகப்பதி -

Saturday, 08 September 2018 21:39 - Last Updated Saturday, 08 September 2018 21:47

சட்டி என்று தொடர்ந்து வலை இருக்கும். பச்சரிசிச்சோறும் பாரமீன் குழம்பும் மணக்கணக்க அவனும் அவனது குடும்பமும் சாப்பிட்ட காலம் ஒன்றிருந்தது.

கலப்பை பிடித்து மண்ணை உழுது உழைத்த அந்தக் குடும்பத்தலைவன், சீரமைப்பதற்கும் தொழிலாளியாகின்றான். அன்றாடம் அவன் சீரமைப்பதற்குப் பெறும் சொற்ப வருமானத்துடன் குடும்ப வண்டியை சீரமைப்பது நகரத்துகின்றான். குடும்பம் கால வயிறும் அரவையிறுமாக காலத்தை கடத்துகிறது. அவனுக்குத் தெரிந்த விவசாயத் தொழிலிருந்து ஏன் இந்த திடீர் மாற்றம் வந்தது? கதையின் முடிவில் தெரிகிறது!

அவன் கையினி எழுந்து மரத்தில் சாத்திவதைத் திருந்த ஊன்குலகை கையில் எடுத்துக் கொண்டான். எட்டுவருடங்களுக்கு முன் மிதிவெடியில் கால்களை இழந்த அவன், கைகளால் மட்டுமே சீரமைப்புகளை உணரவும் அவன்! பாதணி என்ற இக்கதை அமெரிக்காவின் வடகரோலினாவைச் சேர்ந்த ஓஹென்றி எழுதிய கதைகளை நினவைக்குக் கொண்டுவருகிறது. தனது கதைகளில் எதிர் பாராத திருப்பங்கள்தான் தந்தவர் ஓஹென்றி.

வன்னி பருநிலப்பரப்பு மக்களின் வாழ்விலும் எதிர் பாராத திருப்பங்கள் வந்துகொண்டே இருக்கின்றன. அன்று போரின் வலியைச் சும்மந்தவர்கள், இன்று "மகாவலி" யின் வலியையும் சும்மக்கத் தயாராகின்றனர்!

அம்மக்களுக்கு புரட்டாதியில் மழை பொழியும், ஐப்பசியில் விதை நலிந்து, காரத்திகையில் களைபிடுங்கி, மாசியில் அரிவா வெட்டிச் சட்டித்து, பங்குணியில் மட்டிகளில் நலிந்து சேரும். அத்தகைய பொன் விளையும் பிடியில் போர் விளைந்தது. நிற்போரா? ஆயுதப்போர்! வயல்க்குள் நலிவுக்குப்பதில் விதைக்கப்பட்டது மிதிவெடிகள். மண்ணை நம்பி வாழ்ந்திருக்கும் அம்மக்களை எறிகணயையும், குண்டும், துப்பாக்கி வெட்டுக்களும் மாதிரி தாக்கவில்லை. மலேரியாவும், மௌம் மலேரியாவும், நிரப்புக காய்ச்சலும், சளிக் காய்ச்சலும், குளிர் காய்ச்சலும் வந்து அலைந்துழலச் செய்கின்றன. போதாக்கறகைக்கு சூனாமி கடற்கோளும் வந்து தனது சீற்றத்தகை காண்பித்துச் செல்கிறது. அவர்கள் ஓடிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். ஆயுதப்பட்டையினரும் சத ஜய, ஜயெசிக் குரூ என்று புதிய புதியபயெர்களுடன் நிரெங்கிவருகின்றனர். தமதுயிரையும் குழந்தகையையும் மாதிரி காப்பாற்ற அம்மக்கள் வலிசும்மக்கவில்லை. தாம் வளரக்கும் சிவ காரிப்பசுவாக்கும் அம் பாலிக்கூட்டிக்காகவும் ஓடுகிறார்கள்.

அனதைத்துக்கதகையையும் படித்து முடிப்பதற்கு சூமார் ஒரு மாதகாலம் எடுத்துக்கொண்டனே. சராசரி ஒரு நாளகைக்கு ஒரு கதை அல்லது இரண்டு கதைகள் என்ற ரீதியில் பகலிலும் இரவிலும் பயணங்களிலும் படித்து முடித்தனே. ஒவ்வொரு கதையையும் படித்து முடித்தபின்னர் படிப்பதற்கு எடுத்த நேரத்தவைவிட அதனைப்பற்றிய யோசித்துக்கொண்டிருந்த நேரம்தான் அதிகம் என்பது புலனாகியது.

தாமரசைச்செல்வி 1983 மாதல் 2005 வரையில் எழுதிய கதைகள் வன்னியாச்சியில் தொகுக்கப்பட்டதுள்ளன. குறிப்பிட்ட இந்த ஆண்டுகளுக்கு முன்னரும் கதைகள் எழுதியிருப்பவர் அவர். 96 - 97 - 98 - 99 ஆம் ஆண்டுகளில் ஒன்றுக்கு மறைபட்ட

Written by - மருகப்பதி -

Saturday, 08 September 2018 21:39 - Last Updated Saturday, 08 September 2018 21:47

கதகைளவை வரவாக் கியிருப்பதும் தரிகிறதும். சில கதகைள் வன்னியில் பரோர் நரூக்கடிக் கு மத்தியில் வளவந்த வளவச்சம் இதழில் வரவாகியிருக்கிறது. வளவச்சத்ததை தடேய அம்மக்களின் பாடுகள் வளவச்சத்ததில் தான் எமக்கு இலக்கியவடிவத்ததில் தரவ்வந்ததுள்ளன.

பாத்திர வார்ப்பிலும், காட்சி சித்திரப்பிலும், கதை சொல்லும் பாங்கிலும் அவரது படபைப்பிக்க அனுபவம் நன்கு பசேயிருக்கிறது. அனதைத்துக்கதகைளும் பிரசார வாதையின்றி எத்தகையை "இஸங்களின் மூலாமும்" ப்பசப்படாத யதார்த்த சித்திரப்பாக அமநைத்திருப்பது தாமரசைச்சலெவியின் படபைப்பாற்றலின் வளவப்பாடும். அதனை எழுத்தததொடங்கிய நாள் மூதலாக தக்கவதைதுள்ளார்.

"இப்படித்தான் இருக்கும் சமிகம்! ஆனால், எப்படி இருக்கவணேட்டும்?" என்று தாங்கள் நினபைபுதை புதிவசயெப்பவர்களாக பரூம்பாலான படபைப்பாளிகள் எழுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தாமரசைச்சலெவி அவர்களிலிருந்து மூற்றாக வறூபட்டும், வறூ ஒரு தளத்ததில் நினறும் கதை சொல்கிறார். மக்களின் வாழ்வக்கோலத்ததை வாசகரிடத்ததில் தனது மொழியில் மூன்வபைப்தில் மாததிரம் தனது கவனத்ததை வதைத்துள்ளார். அதன்மடிலம் வாசகரின் சிந்தனையில் ஊடூறுவுகின்றார்.

வான்னியாச்சியில் இடம்பறெற்றுள்ள அனதைத்துக்கதகைளும் நீ பித்த பரோர்க்காலத்தின் சித்திரப்புத்தான்.

பரூரில் கந்தக நடுயை சுவாசித்து, பதுங்கு குழிகளும் உயிரகையில் பிபித்துக்கொண்டிருந்து இழப்புகளின் வலிகளையும் சூமந்த மக்களின் அவலக்கூரலை செய்திகளில் பார்த்திருக்கின்றோம். படபைப்பு இலக்கியத்திலும் அதனை சரியாக ஆவணப்படுத்த மூடியும் என்று களேவி ஞானத்தூடன் அல்ல, அம்மக்களுடன் வாழ்ந்தபதிவசயெ திருப்பவர் தாமரசைச்சலெவி.

நீ பித்த பரோர் மூபிந்து ஒன்பது ஆண்டுகளாகிவிட்டன! பரூருக்குப்பிந்திய சமிகம் தற்பரூது அங்கு வாழ்கின்றது. இச்சமிகம் எதிரநூக்கும் வலிகளும் தொடரூகின்றன.

அதனையும் இம்மாத (ஆவணி) ஜீ வந்தி இதழில் அவனும் அவளும் கதையில் சொல்லித்தொடரூகின்றார் இந்த அயர்ச்சியற்ற படபைப்பாளி. (இக்கதகை்கும் இவர்தான் ஓவியர்) அதனால் தாமரசைச்சலெவியிடமிருந்து இன்றயை "மகாவலி" சூமக்கும் மக்களின் கதகைளும் எதிர்காலத்ததில் வளவ்வரலாம் என நம்புகின்றோம்.

தாமரசைச்சலெவிக் கு எமது மனமாரந்த வாழ்த்துக்கள்.

letchumananm@gmail.com